

MISSION

MISSIEBUREAU ROERMOND

Missie- en Ontwikkelingswerk - Informatiebulletin Missiebureau Roermond - jaargang XXVI, nr. 6 (2021)

*Het Missiebureau wenst u
een Zalig Kerstmis en
een Gezegend Nieuwjaar*

Colofon

MISSION (MISSIE- en ONTWIKKELINGSWERK) wordt uitgegeven door het Missiebureau van het Bisdom Roermond.

MISSION is een informatiebulletin over diverse missionaire activiteiten in de Missie en verschijnt zes keer per jaar.

Missiebureau Roermond heeft tot doel de geloofsverkondiging in missielanden te ondersteunen in de ruimste zin van het woord.

Swalmerstraat 100
6041 CZ Roermond
T: (0475) 38 68 80
E: info@missiebureau.nl
W: www.missiebureau.nl

NL27 INGB 0001 04 50 00
NL11 RABO 0144 10 14 08

RSIN (ANBI):

002 97 83 50

ISSN: 1567-1305

Donateurs ontvangen
MISSION gratis

Kerstnacht in Tanzania

Kom met ons mee. Kom. Reis, in gedachten, met ons mee naar de Kiagata Parish in het noordwesten van Tanzania. Drie dagen voor Kerstmis wordt een Afrikaanse kersthut (de traditionele kerststal in de vorm van een kleine Afrikaanse hut) in de kerk opgezet. Grote herders met hun koeien en schapen scheppen een tafereel dat heel herkenbaar is voor de landelijke boerengemeenschap in Kiagata. Felrode, groene en gele Afrikaanse doeken hangen aan het plafond. Lange koorden houden rijen foto's en kaarten omhoog. Op kerstavond, vlak voor de eucharistieviering, worden de beeldhouwde figuren van Maria en Jozef in de open hut geplaatst, moe na hun lange reis vanuit Nazareth.

De eucharistieviering begint om negen uur. Fr. Healey leest het Evangelie van Lucas in het Swahili: 'zij bracht haar zoon ter wereld, haar eerstgeborene, wikkelde hem in doeken en legde Hem neer in een kribbe, omdat er voor hen geen plaats was in de herberg'. Fr. Healey stopt. In een kleine processie met kaarsen draagt een misdienaar eerbiedig de beeldhouwde figuur van het kindje Jezus en plaatst hem in de kribbe. Zonder elektriciteit in de kerk benadrukken de flikkerende kaarsen dramatisch het kribbetafeel. Zang, geklap en getrommel galmt door de kerk.

Van achteruit de kerk danst een groep mannen en vrouwen van de Kuria Ethnic Group ritmisch naar voren op het ritme van shakers en drums. Ze zingen het traditionele Kuria-lied 'We Come to the Home of the Child', net zoals ze dat doen wanneer er een baby in het dorp wordt geboren. Terwijl ze dansen voor de Afrikaanse kersthut trillen de vrouwen en meisjes van vreugde.

Een zee van geklap en vreugdevolle opwinding raast door de hele kerk. Na het zingen en dansen leest Fr. Healey de rest van het evangelie. Men sluit af met een populair Swahili kerstlied: De Heer Jezus Christus is geboren. Het staat vast!

Kinderen zijn van grote waarde in de Afrikaanse samenleving. Kinderen zijn nieuw leven. Kinderen zijn de toekomst. Een Swahili gezegde is dat kinderen een zegen zijn. Een moeder die bevalt is een vreugdevolle gemeenschapsgebeurtenis. Iedereen komt op kraambezoek. Bezoekers brengen geschenken van geld, meel, zeep en eieren. Als religieuze parallel brengen christenen ook een kraambezoek aan de Afrikaanse kersthut in de kerk en laten een kleine donatie achter om het Christuskind te eren.

Want een kind wordt ons geboren, een zoon wordt ons gegeven. De heerschappij rust op zijn schouders; men noemt hem: Wonder van beleid, Sterke God, Vader voor eeuwig, Vredevorst" (Jesaja 9:5).

Kerstgroep uit Tanzania

KERSTPAKKETTEN VOOR HAÏTI

Kerstactie Haïti

We vonden het vroeger geweldig spannend. Pa die met een grote, loeizware, kartonnen doos thuiskwam van zijn werk. Het kerstpakket! Eén voor één werden alle pakketjes, blikjes en de standaard wijn- of bierfles uit het pakket getoverd. Van notenmix tot chocolade hulstblaadjes; alles werd met enthousiasme begroet. De aanblik van de kartonnen kerstpakketdozen op de stoep, tijdens de laatste papierronde van het jaar, leert ons dat deze traditie nog niet verdwenen is.

Kerstpakket vol met eerste levensbehoeften

Onlangs vroeg Fr. Junior Dalestin, pastoor van de Notre Dame des Douleurs in Lombard, Haïti, of wij mee wilde helpen om iets extra's te doen voor zijn parochianen. Hij dacht aan kerstpakketten. Uiteraard geen kerstpakketten zoals boven beschreven met allerlei luxe lekkernijen. Door de crises die Haïti teisteren, zijn veel van zijn parochianen zijn werkeloos geraakt. Hij vertelt dat het geklop op zijn huisdeur maar niet ophoudt. Ze vragen om eten, medicijnen, soms zelfs een dak boven hun hoofd of geld voor de schoolbijdrage van hun kinderen. Fr. Dalestin wordt er moedeloos van. Ook hij

heeft immers het geld niet om hulp te kunnen bieden. Hij geeft beschaamd aan dat hij wel eens getwijfeld heeft of hij überhaupt nog wel de deur zou openmaken. 'Als je niemand meer kunt helpen, dan wordt het lastig'. Gelukkig kwam het besef dat ook zijn troostende woorden, een gezamenlijk gebed en zijn zegen, meer dan goed doen.

Het is echter zijn wens om deze kerstmis veel mensen blij te kunnen maken met een pakket vol rijst, zwarte bonen, olie, houdbare melk, spaghetti, suiker, zout, wasmiddel, handzeep, chloor en andere toiletpullen. Voor ieder gezin één pakket. De inkoop van de pakketten verzorgt hij zelf en er staan vrijwilligers klaar om de pakketten uit te delen. Naast de structurele hulp, die wij doorgaans bieden, is het ook fijn om op deze manier te helpen. Met het kerstpakket van thuis in gedachten stel ik me voor hoe de kerst in Lombard dit jaar kan zijn. Met uw hulp kunnen we hen letterlijk en figuurlijk een Zalig Kerstmis bezorgen.

Helpt u mee?

De kosten voor het pakket bedragen 25 euro. Maar iedere bijdrage telt en is zeer welkom. Ook 25 keer 1 euro is alweer één pakket! U kunt uw bijdrage overmaken op rekeningnummer NL11 RABO 0144 1014 08 ten name van Missiebureau Roermond onder vermelding van kerstpakket Haïti.

Alvast hartelijk dank namens Fr. Junior Dalestin. Voor de duidelijkheid: het Missiebureau verstuurt geen kerstpakketten. Deze worden lokaal gekocht en verspreid.

Parochianen uit de paroisie Notre Dame des Douleurs in Lombard, Haïti

Missie jongeren in Córdoba

Enkele jeugdigen uit de San Pedro Apóstol parochie in Córdoba. In hun midden Padre Eduardo.

Net buiten Córdoba in Argentinië ligt el Toma. Een gemeenschap waar ongeveer vijftig families wonen. Ze leven in armoede zonder elektriciteit, zonder gas, zonder leidingwater en met maar één put voor alle families. Ze koken op houtskool en sprokkelhout. Ze hebben geen materiaal om stevige huisjes te bouwen.

Een missiegroep jongeren uit de San Pedro Apóstol parochie in Córdoba, besloot om juist in deze wijk te gaan helpen. We laten hen zelf aan het woord: 'Wij gingen missioneren in el Toma omdat we meenden dat daar de grootste emotionele en materiële armoede heerst. We wilden vooral de kinderen begeleiden die altijd de dupe zijn bij zoveel armoede en miserie. We begonnen de missie met een gebed en deelden kleine engelen uit, symbool voor de bescherming van onze engelbewaarder. Bij het middagbrood stelden wij ons voor en nodigden wij de kinderen uit voor een spelletje dat wij hadden voorbereid. En zij nodigden ons uit voor een partijtje voetbal. Later vertelde een moeder dat ze haar kind verloren had vanwege drugsgebruik. We waren onder de indruk. Raúl, de leider van de gemeenschap, sprak enkele woorden die ons allen ontroerden. 's Zaterdags speelden we weer veel met de kinderen en sloten we de dag af met een schatzoekspel. De verrassing voor de kinderen was dat de schat een engelbewaarder was. We baden het gebed van de engel elke dag. De heilige Mis van de zondag, gericht op de kinderen, deden we met de dynamiek van de vogelverschrikker die alles weggaf als voedsel voor de noodlijdende kinderen. Hij stond symbool voor Jezus die zich onvoorwaardelijk wegcijferde voor ons allemaal. Na de Mis gaven we dassen, mutsen en shirtjes aan de kinderen, die zich meer dan gelukkig toonden met deze cadeautjes. Dáár waren wij! Ja, wij waren daar waar niemand wil zijn. Waar de kou geen

medelijden heeft, de wind geen pardon kent en de honger niet discrimineert. Daar waren wij te midden van kinderen in een afgelegen hoek van de aarde, die voor de meesten niet bestaat. Maar voor ons wel en daarom gaan we er heen. Wat hebben we er nog meer gedaan? Ik kan alleen maar zeggen: wij waren dáár. Wanneer u vraagt: was het er koud? Ja zeker, maar wat ik me herinner zijn de gezichten van de kinderen, hun spelen, hun lachen, hun verlangen naar het ontbijt en het warme hapje, de tranen van een kind tijdens de Mis, het gezamenlijk avond en morgengebed, dat ze andere dagen vergaten, de vreugde op hun gezichten bij het vinden van de schat en hun blijde gezichten bij de geschenkjes van de beeldjes van de engelbewaarder en nog véél meer!

Onze dank aan padre Eduardo dat we dáár mochten zijn. Candela, Matías, Juan Pablo, Cecilia enz.'

*La vida es
una misión
para compartir*

Het leven is een missie om te delen

Het verslag over deze inspirerende actie bereikte ons via pater Theo van der Leest, SVD. Hij werd een halve eeuw geleden gevraagd om te gaan werken in de San Pedro Apóstol parochie. Parochie was een groot woord, er lag alleen maar een berg stenen voor een fundament, tussen manshoog gras en struikgewas. Pater van der Leest schrijft: 'Na de bouw van een huisje voor de pastoor begonnen we met een gemeenschapshuis. De mensen hielpen mee met materiaal en geld. Ik had al toestemming gekregen om gedurende de 'siësta' godsdienstlessen te geven op de school en 's zondags vierden we de Eucharistie in een ander klaslokaal. Plaats genoeg. Ook jongeren kwamen met belangstelling. Het was een moeilijke tijd maar wel met veel voldoening. Er was een goed begin gemaakt.

En nú, 50 jaar later zijn er arme wijken bijgekomen, waar ook weer gemeenschapshuizen zijn gebouwd. Pater van der Leest is inmiddels opgevolgd door Padre Eduardo. Hij vertelt dat ze in de arme wijk 'El Chingolo' in een nieuw gemeenschapshuis gestart zijn met onderricht en een eenvoudige broodmaaltijd met melk en thee. Het is een uitdaging, maar we voelen ons verplicht om zo bezig te zijn met Kerk en parochie.